

ViA dukts

**Ar ko ViA
studenti kāvās
Kīpsalā?**

**Sensacionāli: atklāti
par ViASA problēmām**

**Kas kopīgs studentam
ar pusliktu sievieti?**

**Kāpēc Oskars mostas 6.00
un Kristīne stopē uz Tartu?**

**Kurā koju istabiņā ir gigagalds
un intīmais gaismeklis?**

Kas ir kas? Attieksmes dēļ un principā...

“Tās nav durvis!” viesmīle pie sevis neapmierināti novilka, man ienākot kafejnīcā pa sānu ieeju, kur durvju ailē bija ielikts krēsls. Acīmredzot, telpas vēdināšanas nolūkos. Objektu salikums – krēsls, durvju aile un durvis – bija ieguvis, viesmīlesprāt, jaunu, dziļāku un nozīmīgāku – ar ventilāciju saistītu – jēgu.

Piedzīvotais sistēmiskais diskomforts – šī lieta nav tā lieta, ko Jūs domājat, ka tā ir šī lieta – manī uz neilgu brīdi izraisīja nepārprotamu apjukumu un pārdomas par objektu un tiem piešķirto simbolisko, lingvistisko nozīmi, un šo nozīmju transformāciju atkarībā no dažādām dzīves situācijām. Pārdomas, kas mani noveda pie dziļi eksistenciāla jautājuma: “Ja tās nav durvis, tad kas galu galā esmu es?”

Dekārta doktrīna: *Ego cogito, ergo sum sive existe** kā egoistisks apliecinājums savai eksistencei, vairs negūst attaisnojumu mūsdienu informācijas sabiedrībā, kur izsekot domas attīstībai ir pārāk sarežģīti un domāšana vēl nav pierādījums šī procesa jaunrades momentam.

Kas rezultātā raisa tikai jaunus un jaunus jautājumus: Vai domājot citu domas, es aizvien vēl esmu es? Vai, turpretim, es esmu tikai pārējo indivīdu priekšstats par sevi? Vai arī es esmu sava ilūzija, priekšstats par sevi?

Jānis birznieks

*Ja es domāju, tātad es esmu (lat.)

Pēdējā laikā jēdziens “tēla veidošana” liek priekā uzsmaidīt tikko jaušamam pavasarim, tajā pašā laikā – dziļāk ierakties siltos pēļos un paklusēt. Par ko man tādas pārdomas? Izstādē “Skola 2007” tiešām piedzīvoju tās pirmās izjūtas. Prieks par košo augstskolas stendu, mūsu atvērtajiem un vienmēr runātīgajiem, un draudzīgajiem studentiem, par to, ka topošos studentus varam “paņemt” arī bez tūkstošus vērtiem stendiem un atrakcijām. Kāds ļoti ieinteresēts jauniešs jautāja: “Bet ja godīgi, kādi ir jūsu mīnusi, trūkumi?” Oṗā, vai teikt, ka dažreiz tiešām ir grūti, ka nevaru, ka mans kaimiņš to, bet pasniedzējs to? Nē, smaidot un grūtības paturot sevī, atbildu, ka katrs trūkumus un mīnusus redz savādāk, katram sava rūpe...

Taču, vai tiesa, ka katram jācīnās par sevi vien? Laikam, kļūstot no pāris simtu studentu lielas augstskolas par Vidzemes reģiona Gaismas pili ar vairāk kā tūkstoš studentiem, vairs nav tā kopējā rūpe par vidi sev apkārt. Vienalga, vai tukšais kafijas trauciņš nolikts uz palodzes, nevis iemests netālajā atkritumu tvertnē, vienalga, kas notiek augstskolā vienalga...

Šajā “ViAdukta” numurā runāsim par šādu “vienalga”. Diskusijās ar studentiem un administrācijas pārstāvjiem centāmies rast atbildi, kāpēc studentiem vienalga un kāpēc Studentu valdes prezidentu vajadzēja noskaidrot atkārtotās vēlēšanās. Tā ir atbilde tiem, kuriem rūp.

Galū galā nonācu pie secinājuma, runa būtībā nav par tēlu, bet par attieksmi... Protams, vienmēr vieglāk, ja ir vienalga, nav laika, ja tas neskar paša ādu. Principā...

P.S. Ak, jā, marts ir “Atvērto durvju” mēnesis. Kādu tēlu (attieksmi) veidosim potenciālajiem studentiem, tas lai paliek uz katra paša sirdsapziņas maliņas!

Arta Platāce

Gods kalpot ViA

Marta pirmajās dienās daļa mūsu augstskolas studentu devās uz starptautisko izstāžu halli Ķīpsalā, Rīgā. Visi ar vienu mērķi – ar aizrautību, degsmi un nesalauzamu pārliecību stāstīt vidusskolēniem, viņu vecākiem, draugiem, radiem, paziņām un citiem izstādes “Skola 2007” apmeklētājiem, ka Vidzemes Augstskola ir pati labākā, jaukā, kvalitatīvākā un visādi citādi pati, pati... augstskola Latvijā. Mēs – jaukie, atraktīvie un ar lepnumu savas augstskolas vārdu nesošie studenti – zinājām stāstīt par esošo, par nākotnes plāniem, pārliecināt par to, cik daudz potenciālie ViA studenti zaudēs, ja neizlems par labu mūsu augstskolai, dalīties pieredzē par Valmierā aizvadītajiem neaizmirstamajiem mirkļiem un piedzīvojumiem!

Turpinājums 5. lapā

ViA dukts

Satura redaktore: IEVA PUŽULE (KSA2)
Tehniskā redaktore: ARTA PLATAČE (KSA2)
Reportieri: ALEKSANDRA FAHRETDINOVA
 KRISTĪNE ERDLĀNE (TOV1)
 IEVA STĪPNIECE (TOV1)
 SIGNE OZOLIŅA (KSA2)
 VAIRA AVOTA (KSA2)

LĪVA DĀVIDSONE (KSA2)
 LĪVA JĒGERE (KSA2)
 AGNESE VILLERE (TOV1)
Fotogrāfs: IEVA GAVRILOVA (BV2)
Maketētājs: KASPARS PRIMAKS (IT2)
Reklāma un mārkētings: LAUMA BRĪVĪBA (BV2)
Vāka foto: LĪGA MĀLIŅA

Paldies par informatīvo un radošo atbalstu Vidzemes Augstskolas Komunikācijas daļai un pušiem no BV2!

Par skaitļu un faktu precizitāti atbild rakstu autori.

Sadarbībā ar:
 Vidzemes Augstskolas Studentu apvienību

ViA SA

Vidzemes Augstskola

Vidzemes Augstskola
 Vidzeme University College

Drukāts: SIA Kamene

Pasaki to skaļi!

27 dažādi cilvēki, 5 dažādas nacionalitātes, 3 dažādas valstis - šādi starptautiskais projekts „Say it Loud!” izskatījās skaitļos. Tas norisinājās Cēsīs ar mērķi veicināt jauniešu izpratni par vārda brīvības izpausmēm un nozīmi demokrātiskā sabiedrībā. Projektu rīkoja ViASA sadarbībā ar jauniešu iniciatīvas programmu „Jaunatne darbībā”.

Semināra laikā tika diskutēts par kultūru dažādībām, vēsturisko attīstību, politisko situāciju un citām tēmām izpausmes brīvības kontekstā. Tāpat arī dažādu spēļu, diskusiju, uzdevumu un citu aktivitāšu veidā tika apskatītas arī tādas tēmas kā cenzūra, tolerance, mākslas izpausmes. Semināri parasti notika kā visnotaļ jautri pasākumi, jo jaunieši no visām trim dalībvalstīm bija atraktīvi un atvērti. Turklāt daži no uzdevumiem, kuri bija vērsti uz tuvāku iepazīšanos, bija tiešām smieklīgi, tā piemēram, jāsaskaita visas flīzes, kas atrodas pirmajā stāvā (aptuveni 2 000), jāatrod kažis vai jāuzzina, kas un kā tevi mēģinās nogalināt.

Big Fat Ponij

Kā jau visiem cilvēkiem, dzīvojot kopā, arī semināra dalībniekiem bija jau izveidojušies paši savi joki, dziesma un pat nacionālais varonis. Par himnu kļuva dziesmiņa par lielo, resno poniju, kuru izpildīja pat Rīgā, Doma

laukumā un izbrīnīja dažu labu rīdzinieku, bet par nacionālo varoni kļuva igauņu puisis Helars. Tagad visi semināra dalībnieki viņu sauc par Sunshine, jo viņš smaidīja kā saulīte, gandrīz vienmēr bija ģērbies dzeltenā kreklīnā un radīja kaut ko visiem tik tuvu kā „Vodka time”.

Šokolādes sierīni, grieķu dejas un tautastērps

Lai iepazītu tuvāk citas valsts tradīcijas un kultūru, katras valsts pārstāvjiem piešķīra savu nacionālo vakaru, kur varēja izpausties kā vien sirds vēlas. Latvieši otrajā vakarā iepazīstināja pārējos ar Melno balzamu, šokolādes sierīniem un parādīja, kā jāsvin Jāņi un jāfano par savējiem hokejā. Diemžēl jāatzīst, igauņi bija nedaudz vīlušies par šo prezentāciju, atklājot, ka pie viņiem viss ir ļoti līdzīgi, tāpēc bijis nedaudz garlaicīgi. Trešajā vakarā igauņi atdarināja dažādus sabiedrības pārstāvjus, kas dzīvo Igaunijā un, protams, neizpalika arī pamatinformācija par valsti un dažādu vārdu mācīšanās igauņu valodā. Ceturtajā vakarā izpaudās grieķi, un viņi tiešām bija pacentušie, jo daudziem bija sajūta, ka viņi nokļuvuši Grieķijā: bija gan grieķu ēdieni, gan dzērieni, gan tradīcijas, gan arī mūzika un dejas.

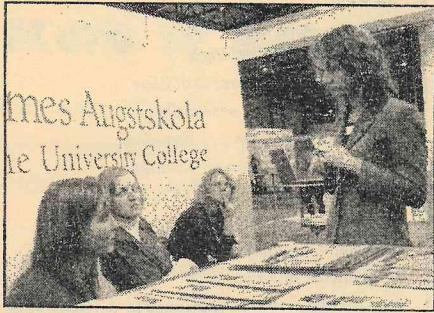
Runā tikai angli

Nemot vērā, ka projektā piedalījās dalībnieki no Latvijas, Igaunijas un Grieķijas, valoda, kurā runāja gandrīz visu laiku, bija angļu, turklāt bija tā, ka angļu valodā ļoti bieži savā starpā sarunājās pat vienas valsts pārstāvji. Gandrīz visi semināra dalībnieki atzina, ka ļoti grūti bija šķirties, un ir jau doma, ka vajadzētu uzrīkot afterpartiju kaut kad vasarā, kad visi atkal varētu satikties.

Kristīne Trautmane

Cits

Cik dzīve var būt nežēlīga
 Pret daudziem maniem draugiem.
 Ja draud mīlestībai nesekmība,
 Tad rīcība pārvēršas par draudiem.
 Sākumā viss tika domāts savādāk:
 Nebūs strīdu un dzīvosim kā labāk.
 Viss sākās pirms mēnešiem trijiem,
 Kad viņi apmainījās ar saviem acu skatiem.
 Nekas neliecināja par to,
 Ka visa dzīve turpmāk padosies ar agrāk iecerēto.
 Bet tā nu tas iegriezās
 Kā nazis dziļā brūcē,
 Viņu galvās viss tā sagriezās.
 Ka sienas nācās stūēt.
 No emociju pārpilnības,
 Viņu sirsniņas nebija nelaimīgas.
 Un dzīvi jautru padarīja
 Savstarpēja mīlestība
 Vienam pret otru
 Kā ļoti skaista kakla rota,
 Kuru nekādi nevar noņemt.
 Bet jums pašiem nācās izlēt,
 Par to, ka nākotnes ceļi tomēr šķiras.
 Viņiem bija tomēr jāizšķiras.
 No šī brīža viņai bija cits:
 Ar gariem matiem, esot diezgan saprātīgs,
 Par visu apkārto notiekošo zināja,
 Bet nebija atkarīgs, par savām domām atbildīgs
 Un neko jaunu negribēja.
 Bet izvēle jau bija meitenes rokās...
 Kamēr iepriekšējais puisis iedzīvojās mokās...
 Staigājot pa vienas ielas malu,
 Cerams, viņš nedomāja darīt sev galu
 Vai pārvākties uz kādu neapdzīvotu salu,
 Kur dzert tikai šņabi vai alu.
 Šādas situācijas bieži vien gadās
 Un ne no visām aizbēgt viņiem sanāks.
 Iespējams, šī bija dzīves lielākā kļūda.
 Kas zina, varbūt vēlāk par to asaras plūda.
 Vai mocīt sevi ar jautājumu: „Kāpēc dzīve tik sūra?”
 Stipri šaubos, vai par to tiks kādreiz atzīmēta gūta.
 Vēl viens skatiens pagātnē,
 Atmiņas uzaut kā jauns rīts,
 Bet atceries – viņai jau bija cits.
 Smags gadījums, patiešām smags.
 Bet jādzīvo vien tālāk, ar to dzīve nebeidzas,
 Nav pasaules gals, un jādoma kas jauns, kas interesants.
 Galvenajā lomā vairs nav negaidīti pavērsieni,
 Bet gan emocijas,
 Ko šajā brīdī nevar atkārtot.
 Jācenšas savā galvā visas domas sakārtot,
 Jācenšas atīt visu domu sākumi,
 Pavisam jāizmirst visi pārpratumi.
 Vēl viens atsiens, vēl viens pieskāriens,
 Vēl viens pakāpiens un tas visam ir beigas.
 To nevajadzētu pieļaut – siekalas tieši acīs sļaut,
 Un visiem pārējiem savas ieceres graut.
 Bet, kad viss beidzies,
 Gribas uz savu pusi raut...
 Bet lai paliek pa vidū šis jūtu kalns,
 Varētu tam pāri virvju tiltu saut.
 Ejot tam pāri, TEV nebūtu vairs kauns.
 (AJ, 09.2003.)

Diena sākas ar instrukciju no vadības. Katras dienas rītā konkrētās dienas studentiem bija jāiegaumē dažādas norādes. Jāzina, kādi materiāli pieejami, kā arī vadība informēja par dienas kārtību, atgādināja, kas jāstāsta un kam jāpievērš vērība, runājot ar potenciālajiem studentiem un interesentiem.

Veļ pikas no... papīra!
ViA šogad godam izturēja tradicionālās papīru kaujas, vēla papīra pikas, mērķēja un svieda! Visvairāk neveicās RTU, jo viņu stends bija visvairāk apīkotais.

Brīvo brīžu aktivitātes. Mirkļos, kad izstādes apmeklētāji vēl tikai bija ceļā uz ViA stenu vai jau bija to apmeklējuši, ViA meitenes labprāt pozēja uz krāšņā augstskolas plakāta fona.

Rektores atbalsts. Pirmajā izstādes dienā pie ViA darba grupas viesojās augstskolas rektore Vija Daukšte.

Skola 2007

Studenti ne tikai raustīja Turības runci aiz ūsām, fotografējās, bet viņi arī cītīgi reklamēja Vidzemes augstskolu un ar prieku atbildēja uz katru skolēnu jautājumu.

Izstādes trešajā dienā, kad parasti apmeklētāju ir visvairāk, ViA komanda bija viskoplākā, bet tas netraucēja visiem satīpt vienā skaistā fotogrāfijā. Mēs vienmēr protam izstāstīt un parādīt!

ViA atraktīvie pārstāvji kā vienmēr atsaucīgi un draudzīgi. Izstādes otrajā dienā ViA stendu apmeklēja ne tikai skolēni, kas vēlējās uzzināt vairāk par augstskolu. Mūsu studentus apciemoja arī Turības runcis.

Prieks, kur tu rodies?! Katras dienas komanda noteikti vēlējās kopīgi nobildēties ar saviem cīņas biedriem. Bilde tapa visdažādākās – kāds krita, brīnījās, cits smaidīja un pat lidoja! Liels, taču kompakts pulks.

Foto no Baibas Orniņas, Kristīnes Kampuses, Kaspara Primaka un Ronalds Prūša personīgajiem arhīviem

Vidzemes Augstskola aicina pieteikties 9. Starptautiskajā Baltijas vasaras skolā

Valmiera, 22. marts. Vidzemes Augstskola (ViA) aicina Latvijas un ārvalstu studentus pieteikties dalībai 9. Starptautiskajā Baltijas vasaras skolā.

Šogad tās temats būs "The Future of Public Communication in the Age of New Media" ("Komunikācijas nākotne jauno mediju laikmetā"). Vasaras skola notiks no 5. līdz 19. augustam Valmierā. Tā ir lieliska iespēja lietderīgi pavadīt divas vasaras nedēļas starptautiskā vidē, iegūt aktuālas profesionālas zināšanas un iepazīt studentus no visas pasaules. Pieteikšanās vasaras skolas interneta mājas lapā <http://biss.va.lv>. Ja vēlaties izmantot iespēju pieteikties stipendijām, pieteikums jāiesniedz līdz 1. maijam. Pēdējais termiņš pieteikumu iesniegšanai ir 1. jūnijs.

Vidzemes Augstskolas rektore Dr.hist. Vija Daukšte: "Starptautiskā Baltijas vasaras skola ir vislabākā Vidzemes Augstskolas vasaras tradīcija, kas aizsākta 1999. gadā. Līdz šim to jau apmeklējuši 287 studenti no 37 pasaules valstīm. Daudziem tās dalībniekiem vasaras skolā gūtā pieredze pāraugusi dziļā interesē par Baltijas valstīm un Latviju. Studenti atgriežas nākamajos gados, lai turpinātu studijas dažādās apmaiņas programmās; pētnieki iegūst grādus jomās, par kurām interesi izraisījuši vasaras skolas lektori."

Uz vasaras skolu pieteikties aicināti studenti, kas interesējas par žurnālistiku, medijiem, sabiedriskajām attiecībām, multimedijiem un citām saistītām nozarēm. Studijas vasaras skolā notiks angļu valodā.

Šogad vasaras skolā aplūkos jautājumus par komunikāciju un jaunajiem medijiem. Lektori no Baltijas valstīm, Eiropas un ASV stāstīs par dažādiem komunikācijas procesa pārmaiņu aspektiem tiešsaistes mediju ērā. Studentiem būs iespēja iesaistīties praktiskās grupu nodarbībās, kā arī izveidot interneta mājas lapu.

Gods kalpot ViA

Kristīne Kampuse (POL2):

Par izstādi "Skola 2007" jāsaka, ka atsauksmes tās labākās, patīkama atmosfēra un smaidīgi, jautri un atvērti cilvēki, kas prezentē ViA. Vienīgais negatīvais iespaids ir par ViA stendu kopumā, īsti nesaprotu vai nu augstskolai nav naudiņas, par ko izveidot ko kaut vai uz pusi līdzīgu Turības, LU stendam, nu es nedomāju, ka tik lielu, bet kaut ko oriģinālu, mazbudžeta stendu, kas ar kaut ko paņem, nevis ir parasta kaste ar ViA logo fonā. Bet tā iespaids labi, ļoti patīk "tradīcija" sagāzt kādam stendam virsū papīru, lai gan tas nav dabai draudzīgi, tā izrīkoties ar papīriem, tomēr jautri gan.

Liene Briška (POL2):

Izstādes pēdējā dienā jau ap 15 sākās runas par un ap gaidāmajām ikgadējām papīru kaujām, tika veidotas koalīcijas, pētīta situācija un aizvien redzamāki kļuva arī sagatavošanās darbi. Tika locītas lidmašīnas un burzītas papīra bumbuņas. Šeit gan noteikti jāpiemin, ka ViA izdales materiāli papīra kaujās nelidoja; mēs ar visnevainīgākajām un svarīgākajām izteiksmēm sejās izsaimniekojam Turības stendus un arī citus brīvi pieejamos materiālus.

Māra Āriņa (KSA1):

Tā kā jau pēdējos pāris gadus biju devusies uz izstādi "Skola", lai izvēlētos augstskolu, kurā studēt, un tieši tajās izstādēs man ļoti piesaistīja ViA, nolēmu, ka arī es varētu pamēģināt citiem pastāstīt, cik jauki ir te mācīties. Izstāde, skatoties no otras, dalībnieku puses, patiesībā bija vēl interesantāka. Tāda lieliska sajūta, ka esi jau students, un tagad šie vidusskolēni skatās uz Tevi lielām acīm, tad atcerējos, kā vēl pagājušajā gadā domāju, ka tie gan ir laimīgi cilvēki - visu pabeiguši un nu bauda studentu dzīvi. Tad sajūtu lepnumu par savu studentes statusu: ļoti jauki šķita tas, ka dalībnieki labprāt centās iepazīties ar cilvēkiem no citiem stendiem. Lai arī diena bija gara un nogurdinoša, uztvēru to kā lielisku pasākumu un labprāt piedalīšos tajā arī nākamgad.

Zane Bērziņa (Studiju daļas vadītāja): Vienīgās pārmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, ka interesenti ir motivētāki, jautājumi ir konkrētāki. Vai nu tādēļ, ka tas visur sarakstīts, vai arī tādēļ, ka lielais "bums" ir pieklusis, bet nedzirdēju 1001 jautājumu - Vai programma akreditēta? Vēl arvien kādā mirklī mani pārņēma doma - kas notiktu, ja mēs (es domāju - ViA) šeit šobrīd neeksponētos? Vai tas krasi samazinātu studēt gribētāju skaitu? Nezinu gan, bet pašai likās, ka, nē! Jā, varbūt troksnis ir pārāk liels, jo tomēr tā ir izstāde, kurā verbālā komunikācija ir vadošā. Prieks, nenoliedzams prieks par mūsu studentiem! Tā tomēr ir laba zīme, ka augstskolai ir jūtams atbalsts no studentiem!!

Andžela Jurāne – Brēmane (Studiju daļas vadītājas vietniece akadēmiskajos jautājumos):

Apmeklētāju izstādē ViA bija pietiekami daudz. Mūsu stenda vizuālo pieticību kompensēja brīnišķīgie studenti un labi sagatavotie materiāli. Domāju, ka ir izdevies pārliecināt diezgan daudzus potenciālos studentus gan bakalaura, gan maģistrantūras studijām ViA. Protais, daudzi mūs atpazīst vispirms kā tūrisma programmas piedāvātājus, bet ir interese arī par citām programmām.

Iespaids un viedokļi mums katram savi. Tomēr ir arī kas ļoti nozīmīgs kopīgs – Vidzemes Augstskola ir MŪSU augstskola!

Baiba Orniņa

Tā vietā, lai mācību laikā laiski baudītu vēl pēdējos mirkļus vecāku apgādības saulītē, daudzi studenti izvēlas maizi pelnīt paši. Kas viņus dzen strādāt? Vēlme pēc finansiālas neatkarības, vēlme pašapliecināties (draudzene ar mašīnu tak jāizvizina!), gūt ieskatu darba pasaulē? Sarakstu gan varētu turpināt, bet labāk, lai stāsta viņi paši!

Kas kopīgs strādājošam studentam un pusplikai sievietei?

Ātri vien uzodām, ka vienā no koju istabiņām apmetušies trīs strādājoši 2. kursa IT puīši - Marts Upenieks, Artūrs Kaulakāns un Kalvis Folkmanis -, kuri labprāt dalījās savā pieredzē un iespaidos, kā izdodas apvienot mācības ar darbu. Martam kāds pačukstējis, ka „IT Vidzeme” meklē darbinieku, tāpēc viņš droši devies turp un darbu arī dabūjis! Apvienot šīs abas lietas nav nekādu grūtību, jo turp viņš dodas no mācībām brīvajā laikā (pie tam nedēļas nogale ir brīva). Pozitīvi ir tas, ka Marta darbs vistiešākajā nozīmē saistās ar to, ko viņš apgūst, – IT jomu. Klienti esot visdažādākie. Reiz Martam kanti sūtusi sieviete pusmūžā, kura bez iemesla izsaukusi puīsi salabot nesalūzūšu datoru... Savukārt Kalvis, kurš pavisam nesen sācis projektēt ceļus SIA „Ceļu komforts”, uzskata, ka „nav ko deldēt dibenus, jāiet strādāt!” Puīsis ar savu darbavietas izvēli ir patiešām apmierināts, viss tiek apgūts darba gaitā. Bet kāpēc Kalvis, kurš saņem gan studējošo kredītu, gan stipendiju, strādā? Galvenais dzinulis, protams, ir materiālā neatkarība no vecākiem. Trešais strādājošais IT students Artūrs ir pārdevējs – konsultants veikalā „100% Sports” t/c „Alfa”. Loģisks šķiet jautājums, kāpēc Rīgā, ne Valmierā. Jo Artūrs pats ir rīdzinieks, tāpēc – tuvāk mājām, draugiem, tusiņiem, kā arī Rīgā vairāk maksājot. Galvenā motivācija darba meklējumiem bijusi vēlme veidot pašam savu dzīvi un nesēdēt vecākiem uz kakla. Abas šīs lietas

var perfekti apvienot, bet brīvā laika tikpat kā neesot, jo to aizņem mācības. Kad kārojām atklāt kādu jautru Artūra darba piedzīvojumu, uzzinājām, kā pats izteicās, „visnootāj patīkamu atgadījumu”, proti, reiz pielaikošanas kabīnes aizkariņi pavērušies un skatam atklājusies tikai string biksītēs tērpta daiļava, kas lūgusi viņam atnest citu krekliņu... At-raut skatienu bijis neiespējami!

BV 4. kursa students Māris Bičkovs strādā jau no 2. kursa. Savu pirmo darba pieredzi ieguvījis sporta un atpūtas centrā „Avoti”. Tagadējā darbavietā – „4ID” („4 Ideju Dimensijas”) – Māris ir projektu vadītājs un, kā pats izteicās, „darbojas gan iekšā, gan ārā jeb gan komandas līmenī, gan ar klientiem”. Sākt strādāt puīsis nolēma, lai lietderīgi izmantotu laiku, kā arī, protams, finansiālās ieinteresētības dēļ. „Labs darbs ļauj baudīt studentu dzīvi par visiem 148%! Vēl joprojām esmu ieskrējienā un bremsēt netaisos. Kad jutīšu, ka zaudēju interesi un pats nespēju to uzturēt, leķšu ārā,” apgalvo Māris. Kā caur uguni un ūdeni meklējām

strādājošās meitenes, kas, kā izrādījās, nēmaz tik viegli izdarāms... TOV 1. kursa studente Ilze Venera savu pirmo darba pieredzi guvusi, strādājot Īrijā, – jomā, ko pašlaik apgūst ViA. Toties tagad viņa pil-

da administratores pienākumus Dikļu pilī – rūpējas par viesiem, rīko un vada ekskursijas utt. Šeit nu atklājas pretējais puīšu apgalvotajam, proti, ka mācības un darbu apvienot ir grūti, jo tas ir darbs maiņās (jāstrādā 36 – 48 stundas nedēļā), tāpat ir ļoti da-

jamācās. Paradoksāli šķiet tas, ka darbā Ilze, nepārtraukti strādājot pat 24 stundas, relaksējas, tik ļoti viņai šis darbs patīk! Ilzei darbs ir nepieciešamība, jo jāapmaksā skolas nauda, tāpat – nauda nepieciešama ikdienas tēriņiem.

Visiem strādājošajiem studentiem uzdevām jautājumu, vai viņi ieteiktu naudu pelnīt arī citiem, ja vien to ir iespējams apvienot ar mācībām. Visatbilstošākais likās Artūra sacītais: „100% iesaku! Ir jāizbauda tas, cik grūti nāk nauda!”

Kristīne Erdlāne, Ieva Stipniece

Mūziķi guļ skapī un nemīl Freimani

Grupa "Emfāze" pārstāv garage mūzikas stilus. Nezinātājiem atgādinu, ka septembrī, ViA 10 gadu jubilejā, publikai bija iespēja baudīt jauniešu muzikālo priekšnesumu. Savā saspringtajā dienas režīmā puisi ir atraduši laiku, ko veltīt lietai, kas priedē ne tikai paša sirdis, bet arī klausītāju. Kopā ar Jurgī Priedīti (bass), Reini Rijnieku (ģitāra) un Renāru Veličko (vokāls) Kārlis Zagorskis (bungas) ir izveidojis neaizstājamu komandu, kas pastāv jau kopš 2004. gada. Visi - Jurgis, Reinis un Kārlis - mīcās ViA. Uz interviju diemžēl neieradās grupas dvēsele – Renārs.

Kā radās grupas nosaukums un ko tas īsti nozīmē?

R.R.: Pavisam nejauši. Sākotnēji mēs uzstājāmies ar citu nosaukumu – "Non-stop fight", kas mums diez ko nepatika. Sēdējām, domājām variantus, talkā ņēmām vārdnīcu, uz lapiņām sarakstījām skanīgākos nosaukumus un devām citiem izvēlēties.

J.P.: Sākotnēji nosaukums bija angļu valodā – "Emphasis".

K.Z.: Emfāze nozīmē uzsvars.

Kas varētu būt Jūsu grupas panākumu raksturs?

J.P.: Laikam jau aktīva vēlme aktīvi darboties.

R.R.: Vai tad mums ir kādi panākumi?

K.Z.: Manuprāt, tagad jāieliek pamatākums.

Vai vēl atceraties savu pirmo uzstāšanos un tā laika emocijas?

K.Z.: Biju ļoti uztraucies, šķiet, ka svīdu vairāk nekā parasti.

R.R.: Man drebēja kājas (smejas).

J.P.: Matu krišana!

K.Z.: Kam nu krita, kam nekrita..

Kuram Latvijas mūziķim Jūs pilnīgi noteikti negribētu līdzināties?

R.R.: Mārtiņam Freimanim. Viņam pārāk vienādas dziesmas.

J.P.: Nepatīk viņa matu sakārtojums, un viņš arī šļupst.

R.R.: Viss, tagad uz "Eirovīziju" vairs netiksim!

K.Z.: Mārtiņš mūs nelaidīs.

Kā jums ar meiteņu uzmanību un autogrāfu sniegšanu?

K.Z.: Mums jau nē, vairāk Renāram.

R.R.: Ar Renāru jau iet bildēties. Mums jau tā mazāk prasa.

K.Z.: Mēs jau tie melnie (smejas). Kad ar Renāru fotografējas, es saku: "Ejam prom!"

J.P.: Bet vienmēr jau pamana vairāk solistu, grupas seja kā ne kā.

Kāds ir bijis komiskākais atgadījums uzstāšanās laikā?

R.R.: Renārs man mēģināja noraut bikses (smejas).

K.Z.: Nesen, uzstājoties klubā "Depo", man pedālim aizķērās bingu vāļi un sītās visu laiku pret bikšu staru.

J.P.: Uzstājoties Sabilē brīvdabas mūzikas festivālā „Kafijas vakarā pilskalnās”, lapsenes sāka līdināties apkārt. Visu uzstāšanos laiku ne par ko citu nedomāju, kā tik par brīdi, kad beidzot nokāpšu no skatuves.

Kādi grupai ir nākotnes plāni?

K.Z.: Spēlēsim un skatīsimies, kā būs tālāk.

J.P.: Dzīvosim, redzēsim (smaida).

R.R. Šo trešdien brauksim uz Norvēģiju.

J.J.: Tur norisināsies jauniešiem mākslas, kultūras pasākums. Mēs uzstāsimies kā viesmākslinieki no Latvijas.

Pietiks par koncertiem, parunāsim par sievietēm... Kāds, jūsuprāt, ir sievietes ideāls.

K.Z.: Tā, sākās. Vaira Viķe Freiberga, tikai mazliet jaunāka.

R.R.: Britnija Spīrsa, tikai bez matiem! (smejas)

K.Z.: Tagad jau ir.

J.P.: Man jau ir ideālā sieviete.

Kāda ir ekstrēmākā vieta, kurā esat nakšņojuši?

K.Z.: (smejas) Jurgis poģtī. Viņš man zvanīja, bet es nedzirdēju un nevarēju ielaist mājās. Es personīgi divreiz pēc koncertiem esmu gulējis skapī.

Diemžēl uzstāšanās 22. martā Rīgā, klubā Rocabilly tika atcelta, tāpēc nāksies gaidīt tuvākos priekšnesumus, bet pagaidām vēlām veiksmi puisiem Norvēģijā!

Agnese Villere

Studentiem par ViASA "acis nedeg", ko darīt?

Šī gada Vidzemes Augstskolas Studentu apvienības (ViASA) jeb Studentu valdes prezidenta vēlēšanas notika divas reizes. Pērn ViASA prezidenta vēlēšanām pieteicās tikai viens kandidāts, arī šogad situācija ir līdzīga - vēlēšanas nācās atkārtot nepietiekamā vēlētajū skaita dēļ. Kādēļ?

Kas, jūsuprāt, ir Studentu valde?

P.Z. (paņem statūtus).

L.P. Studentu interešu pārstāvēniecība. Tāda kā studentu esence. Tīri dabiski sanāk, ka tie ir tie aktīvākie.

P.Z. Biedrības mērķis ir aizstāvēt un pārstāvēt Vidzemes Augstskolas studentu intereses, Vidzemes Augstskolas iekšējā, valsts un starptautiskajā dzīvē. Realitātē tas viss ir nedaudz sarežģītāk. Zem interesēm slēpjas daudz dažādu darbību loks - studentu interešu nodrošināšana.

D.K. Vai ir veikts pētījums, kādas tad ir studentu intereses?

P.Z. Tas pēdējā laikā nav darīts. To vajadzētu atkārtot.

J.B. Tas interešu loks ir ļoti plašs. Rodas iespaids, ka to...

Vai tas nav tāpēc, ka valdē Tev ir labi draugi?

J.B. Es nevaru neietekmēties no tā, ka es pazīstu šo kungu (norāda uz Pēteri). Cilvēki varētu būt neaktīvi, jo viņiem ir maz informācijas. Bieži mani pārsteidz, ka studenti jautā, kas organizē kādu pasākumu, kaut gan uz plakātiem ir ViASA logo. Nav izpratnes, kas ir šie pieci burti.

P.Z. Varbūt vajag PR speciālista amatu?

L.P. Varbūt kāds varētu izpētīt, kādas īsti ir studentu intereses. Vienmēr jau ir aktīvie, kas kaut kur darbojas un "lielā masa", kas to nedara. Aktīvie ir maza cilvēku grupa. Jautājums, ko "pelēkā masa" par to domā, ko viņi vēlas?

D.K. Pirmajā kursā, tu mēģini iepazīt pasākumus, otrā kursā tu aktīvi piedalies

pasākumos un saproti, ka tos rīko valde. Mans priekšstats lielos vilcienos ir tāds - valde organizē ikgadējos pasākumu un izbraucienus uz citu augstskolu rīkotajām aktivitātēm, piem., "Erudīts", Studentu diena, kā arī mazās aktivitātes, piemēram, šī brīža fotokonkurss. Grūti nosaukt citas lietas, ko valde dara.

Kāda informācija Tev vēl būtu nepieciešama, lai nonāktu skaidrībā, kas ir ViASA?

D.K. Vai jūs darāt vairāk?

P.Z. Jā, mēs darām vairāk. Bet, cik daudz informācijas nonāk līdz studentiem un cik daudz tai vispār ir jānonāk... Vai nebūs informācijas pārplūšana, ja

sāks nākt pieci e-pasti dienā?

D.K.. Esmu strādājošs students. Es izlasu to, kas atnāk uz listi, bet ja mani tas "neaižķer", tas automātiski tiek izdzēsts.

P.Z. Bet tu vēl lasi.

L.P. Varbūt tiem nav jābūt pieciem e-pastiem dienā, bet kaut kam apkopojošam.

D.K. Labi, ka mainās personas, kas sūta, mainās nosaukumi - tie ir saistoši un rada vēlmi izlasīt. Tas, manuprāt, ir diezgan forši, bet līdz brīdim, kad visi valdes pārstāvji tiek iepazīti.

P.Z. Bija ideja, veidot apkopojumu par valdes aktivitātēm reizi mēnesī. Tajā pašā laikā visa informācija ir ielikta mājas lapā, avīzē. Vai informāciju vajag vēl?

J.B. Informācijas nekad nav par maz...

L.P. Cilvēki nelasa "palagus". Ja tas vienā

Diskusijā, lai runātu par vēletāju neatsaucību, tās iemesliem, iespējamajiem risinājumiem, piedalās

Augstskolas
Komunikācijas
nodaļas vadītāja
Liene Paegle

ViASA prezidents
Pēteris Zariņš

POL 3. kursa
students
Jānis Birznieks

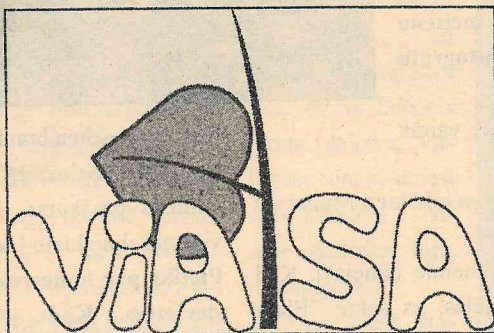
TOV 2. kursa
studente
Dana Kalniņa

Diskusiju vada
Arta Platace

ekrānā "salien", tad izlasa. Varbūt jābūt atraktīviem pasākumiem, kuriem būtu divējāda jēga - parādīt, ko ViASA dara, un risināt aktuālas studentu problēmas. Piemēram, organizēt dueļus starp administrāciju un studentiem.

P.Z. Administrācija mums ir ļoti

pretimnākoša. Duelis varētu gan sanākt ar dažiem pasniedzējiem.

L.P. Ir problēmas, par ko vajadzētu runāt. Piemēram, kāda īsti ir šīs augstskolas akadēmiskā ētika.

P.Z. Ko tieši tu domā? Taisīt šovu?

L.P. Jūs aktualizējat nopietnu problēmu. Tā varētu būt diskusija. Tas gan prasa arī daudz nervu. Tas noteikti ir daudz laikietilpīgāk nekā "spamot", bet es domāju, ka tas ir arī efektīvāk.

J.B. "Lielajai masai" būs vienīga.

Pirms vēlēšanām notika diskusija ar jaunajiem prezidenta kandidātiem, bet uz tām atnāca tikai daži cilvēki. Kā Jūs vērtējat šo situāciju, un kā to varētu mainīt?

P.Z. Uz pirmo diskusiju atnāca tikai tie cilvēki, kas ir saistīti ar valdi.

L.P. Pārējiem par to "nedeģ acis". Viņiem tas nav svarīgi.

D.K. Kad tiek vēlēta valde?

P.Z. Valdī nevēl. Valdi apspirina padome, kad tās sastāvu ir izveidojis prezidents.

D.K. Varbūt nepieciešams, lai sākumā tiek ievēlēts tieši sastāvs, un tad tas izvēlas prezidentu no sava vidus.

P.Z. Ja ievēl cilvēkus no malas, tad ir iespēja, ka viņi varētu nesastrādāties. Bet, ja prezidents pats veido cilvēku komandu, tad viņam teorētiski ir iespēja izveidot to saliedētāku.

D.K. Cik liela ir interese iesaistīties? Es zinu, ka citās skolās ir kaut kas līdzīgs partijām. Tiek veidotas vēlēšanu kampaņas. Šeit nekas tāds nebija novērojams.

J.B. Kā noteikt, cik cilvēkiem jāpārstāv katras nodaļas?

P.Z. Iespējams...

D.K. Es arī nebiju uz diskusiju, mana prioritāte ir lekcijas un darbs, un, iespējams, daudziem citiem svarīgāk ir aiziet paēst, nevis iet uz diskusiju.

Varbūt citreiz ir jāpiedāvā pusdienas?

D.K. Es domāju, ka "pelēkā masa" būs tā,

kas kritizēs un teiks, ka valde neko nedara. Drīzāk jākoncentrējas uz aktīvākajiem, lai tie ziņu par ViASA nes tālāk.

Kādas ir būtiskākās lietas, ko ViASA derētu atcerēties un ņemt vērā nākotnē?

L.P. Vairāk uzmanība jāfokusē uz mērķauditoriju.

D.K. Ir lieli pasākumi, kas domāti visiem. Bet varbūt nepieciešams auditoriju vairāk nodalīt?

P.Z. Ir pasākumi, kuri ir vairāk domāti mazākām grupiņām, piemēram, Kāju rallijs un Laivu rallijs. Šajos pasākumos, kamēr aiz rokas neaizvelk, neviens arī nenāk.

L.P. Skatīties uz savu tēlu. Izmantot esošās lietas. Nākamais ir noteikt prioritātes – kas ir tas, ko mēs darām, kas vajadzīgs mērķauditorijai. Un noteikti jāvelta laiks izpētei. Kamēr mēs vēl esam jauni un ideālistiski, un ticam, ka teorijai ir spēks.

J.B. Te jau liela daļa ideju un ieteikumu izskanēja. Vai vienmēr "pelēkā masa" ir jāatstāj par pelēku? Varbūt ir ceļi, kā var panākt, ka tā vairs nav pelēka. Varbūt beigās mēs šo pilsētu varētu nosaukt par studentu pilsētu. Man nepatīk šis jēdziens "pelēkā masa". Viņiem ir jābūt aktīviem, vai vismaz jāizlasa zemsvītras atsauce, kur rakstīts, ka pasākumu organizēja ViASA.

P.Z. Valde pārstāv visu studentu intereses.

D.K. Vai jūs pierakstījāt, kuri balso? Vai ir izpētīts, kāda ir statistika?

P.Z. Visaktīvākie ir pirmie kursi. Viņi

proporcionāli ir tie, kas visvairāk nobalso. Ceturtie kursi praktiski nebalso, kas bieži saistīts ar to, ka viņiem šeit nav lekciju.

L.P. Varbūt ir jādoma arī par maģistrantūras studentiem. Kas ir ar viņiem? Arī tur ir cilvēku resursi, kuriem ir zināšanas, ko ViASA varētu izmantot.

P.Z. Mums vārdē ir students, kurš mācās maģistrantūrā. Bet valde aizņem diezgan daudz laika, un Latvijas situācijā gandrīz visi maģistrantūras studenti strādā,

attiecīgi, viņiem valdei neatliek laika.

L.P. Es domāju, ka maģistrus vajadzētu piesaistīt izpētē. Tur veidojas grupējums, kas kļūst aizvien lielāks. Vajag, lai Studentu valdei ir sasaite ar visiem līmeņiem.

Jūsu gala secinājumi no šī rīta diskusijas...

P.Z. Izpēte un diskusija. Un tēls.

Un kāpēc studentam vispār būtu jāiet vēlē?

L.P. Tāpēc, ka kaut kur dziļi sirdī tas šķiet svarīgi.

P.Z. Iespējams, problēma ir daudz plašāka. Iespējams, studentiem nav piederības šai augstskolai.

D.K. Es piekrītu Pēterim. Mums ir diezgan maz lekciju. Ar laiku tā saikne zūd. Un, jo ilgāku laiku tu neuzturies augstskolā, jo mazāka saikne ar to veidojas.

J.B. Pašlaik balsošana balstās uz sociāliem tīkliem. Balsošana nenotiek mērķu vārdā, bet gan pēc principa – es viņu zinu, es viņu redzēju pagājušajā ballē un tāpēc balsoju. Vai arī balso par savas nodaļas pārstāvi, piemēram, balso par BV, jo viņš pats ir BV.

L.P. Cilvēkiem ir jāredz, ka ar dalību vēlēšanās viņiem iespējams ko mainīt, praktiski risināt savas problēmas, padarīt dzīvi labāku.

J.B. Februāri varētu nosaukt par vēlēšanu mēnesi. Notiek diskusijas, tiek parādītas kandidātu argumentācijas spējas, viņu kompetence dažādos jautājumos. Tādejādi studenti varētu balsot pēc kaut kādiem objektīviem apsvērumiem, ne tikai par savām paziņām.

Lauma Brīvība

Par prombraukšanu neizlemj vienā dienā

Pēdējā laikā arvien vairāk Vidzemes augstskolas studenti izvēlas iespēju studēt ārzemēs. Nereti tie, kuri grib pieteikties šīm studijām, šaubās, jo nezina atbildes uz visiem jautājumiem. Tad nu ViAdukts nāk palīgā un piedāvā divu meiteņu pieredzi svešu zemju izzināšanā un iepazīšanā. Uz interviju

aicinājām Danu Felkeri, kas no studijām Vācijā atgriezusies nesen. Uz jautājumiem labprāt atbildēja arī Sandra Balode, kas studijas Spānijā uzsākusi februāra vidū.

Kāpēc studēji tieši tur, kur studēji?

Dana: Vācu valoda man vienmēr ir bijusi mīļā valoda. Vidusskolas noslēgumā nokārtoju vācu valodā eksāmenu un līdz ar iestāšanos augstskolā kā mērķi izvirzīju – aizbraukt studentu apmaiņā uz Vāciju.

Pēc kādiem kritērijiem izvēlējies, uz kuriem doties?

D.: Tā kā augstskolas sarakstā neatradu nevienu augstskolu, kas būtu Vācijā, tad pēc atslēgas vārdiem „sabiedriskās attiecības” meklēju *googlē*. Kad beidzot biju atradusi,

kurā augstskolā man gribētos studēt, devos pie Ivetas Putniņas un vaicāju par līguma noslēgšanu ar šo augstskolu. Tas tad arī tika izdarīts.

Kādus priekšmetus mācījies? Kāda bija slodze?

D.: Slodze bija normāla. Ar visu esmu tikusi galā veiksmīgi, neskatoties uz to, ka viņu “jocīgās” kredītpunktu sistēmas dēļ man bija jāapgūst deviņi kursi.

Vislabāk atmiņā ir palicis starpkultūru komunikācijas kurss. Tad arī bija kursi, kuros mācījies taisīt mājas lapas dizainu un plakātus.

Kā bija ar iegušanos svešā vidē?

D.: Iejusties nebija grūti. Man Hanoverē jau no pirmā mirkļa patika. Es tur braucu ar lielu entuziasmu - izbaudīt visu, ko Vācija man var tajā mirklī sniegt. Bet šķiet, tā iegušanās ir stipri atkarīga no tā, kādas tev ir iekšējās sajūtas par to visu. Zelta li-

kums nr.1 – ja gribi, lai kaut kas notiek, reizēm ir jārikojas pašam. Nav vērts gaidīt, kamēr kāds atnesīs uz zelta paplāītes uzaicinājumu kaut kur doties un darīt.

Vai pietiek ar stipendiju? Cik tā ir liela?

D.: Man pietika. Varēju ar to nosegt visu: dzīvokļa īri, ēdienu, izklaides...

Kāda ir vide - vai ir daudz citu apmaiņas studentu vai vairāk sanāk kontaktēties ar vietējiem?

D.: Es teiktu - puse uz pusi. Tusiņos, protams, vairāk sanāk ar Erasmus studentiem kontaktēties... Studijās un tūri sadzīviski - vairāk ar vāciešiem. Tas gan mēdz būt stipri individuāli. Ir Erasmus studenti, kuri tā arī ar vietējiem diez ko neiedraudzējās, lai gan gribēja.

Sandra, kāpēc tieši Kanāriju salās? Kāpēc tāda izvēle?

S.: Kad sāku studēt Vidzemes Augstskolā, lasīju informāciju par apmaiņas programmām, kuras piedāvā augstskola. Izlasīju, ka Erasmus programmas ietvaros ViA studentiem ir iespēja braukt studēt uz

Kanāriju salām un pasmejās, ka noteikti šo iespēju izmantošu... Tā nu es esmu šeit!

Kuras citas valstis un augstskolas Tev bija padomā?

S.: Savā Erasmus pieteikumā norādīju divas Spānijas augstskolas un vienu Norvēģijas augstskolu. Izdarot savu izvēli, man bija svarīga ne tikai iespēja studēt citā valstī un augstskolā, bet arī iespēja apgūt jaunu valodu, un Erasmus ir viens no labākajiem veidiem, kā to izdarīt! Valsts izvēlē man ļoti palīdzēja ViA mājas lapā

ievietotās citu studentu pieredzes.

Vai nav grūtības ar valodu? Kā nodereja spēņu valodas kursi?

S.: Spēņu valodu mācījos vidusskolā divus gadus un pirms prombraukšanas man palīdzēja Ilva (4. kursa tūrists). Protams, gribētos, lai manas spēņu valodas zināšanas būtu bijušas labākas pirms atbraukšanas, bet tas nav šķērslis, jo arī šeit notiek spēņu valodas kursi.

Kāda ir vide - vai ir daudz citu apmaiņas studentu vai vairāk sanāk kontaktēties ar vietējiem?

S.: Ar vietējiem studentiem vairāk sanāk kontaktēties lekcijās, ārpus skolas pārsvarā laiku pavadu kopā ar “Erasmus ģimeni”. Uz Kanārijām brauc studēt ļoti daudz apmaiņas studentu, pārsvarā tie ir vācu un itāļu studenti, bet ir arī studenti no Somijas, Igaunijas un citām valstīm.

Signe Ozoliņa, Vaira Avota

Uz Tartu dzert tēju

Mūsu augstskolā februāra vidū viesojās Latvijas stopētāju klubs ar projektu „Stopējam droši”. Uz tikšanos bija aicināti visi studenti, kas kaut reizi ir stāvējuši šosejas malā ar izstieptu roku un vēlmi nokļūt galamērķī. Studentu atsaucība nebija pārāk liela, taču bija interesants: dalīšanas ar pieredzi, stopētāju stāsti. Liela uzmanība tika vērsta drošībai uz ceļa - atstarotājs ir obligāts katra stopētāja ceļabiedrs.

Līdzīgi kā parasti ceļotāji, arī stopētāji bieži vien var stāstīt par saviem piedzīvojumiem daudz aizraujošus faktus. Daži no mūsu Vidzemes augstskolas studentiem dalās pieredzē un savā stopēšanas filozofijā. Lielā mērā tas ir ne tikai pārvietošanās līdzeklis, bet arī veids, kā iepazīties ar ļoti dažādiem cilvēkiem, apskatot līdz šim neredzētas vietas. Nedaudz riskantāki jaunieši dodas uz ārzemēm, lielāki attālumi tiek pievārtēti fūrēs. Daudzās Eiropas valstīs ir aizliegts stopēt uz šosejām, tāpēc ceļabiedri tiek meklēti un sarunāti īpašajos tālbraucējiem paredzētajos stāvlaukumos. Dodoties ārpus Latvijas robežas, būtiskas ir trīs lietas: nestopēt vienam (kopā ar draugu vienmēr ir interesantāk un drošāk), paņemt līdzī vismaz neredzētas naudas neveiksmīgam atpakaļceļam un, dodoties mājup, praktiski noderīgs būs līdzī paņemtais uzraksts “LV”.

KRISTĪNE TRAUTMANE stopēšanu iemēģināja pirms pieciem gadiem. Kopš tā laika tas izvērtās par lielisku pārvietošanās un brīvā laika pavadīšanas veidu. Kristīne labprāt stāsta par diviem braucieniem uz Igauniju: „Diezgan spontāni ar draudzeni izdomājām aizstopēt uz Tartu dzert tēju. Toreiz sanāca pasmagi, jo vienu ceļa posmu braucām ar fūri 20 km pa uzraktu ceļu un vairākus kilometrus nogājām kājām. Taču diemžēl padzert tēju tajā mini ceļojumā neizdevās. Iespējams, tas bija iemesls, lai dotos uz Tartu otro reizi. Otrreiz gāja

krietni jautrāk, satikām lietuviešu šoferīti, kas stāstīja par iespējām iepirkties melnajā tirgū. Arī tēju toreiz izdevās iedzert.” Šīs vasaras lielais sapnis Kristīnei ir atpūsties un ar stopiem paceļot pa Eiropu. Iespējams, tā būs Spānija, kur varētu izbaudīt ne tikai tēju, bet arī kādus citus vietējam kultūrai raksturīgus dzērienus.

Meitenei nav bail arī dažreiz stopēt vienai: „Ir gadījušies gan neforši, gan fantastiski un gudri cilvēki. Ir bijuši šoferi, kas tiešā tekstā pajautā, ko domāju par gadījuma sakariem. Tādās situācijās cenšos uzvesties mierīgi, bet ļoti izvairīgi.” Īpatnējas ir situācijas, kad vecāka gājuma cilvēki mēdz paņemt stopētājus, taču visa ceļa garumā cenšas ieskaidrot jauniešiem, cik tāds pārvietošanās veids ir nedrošs un bīstams.

LIENES ZVIDRIŅAS stopēšanas pieredze sākas sešu gadu vecumā ar mammu. Taču apzināti pati stopēt uzsāka 6. klasē, kad ar draudzenēm speciāli šim nolūkam

bastoja skolu. Meitenes pieredzē interesantu atgadījumu ir ļoti daudz, tāpēc grūti izcelt tikai vienu. Ir bijuši gan jautri brīži, gan šausmu filmu cienīgi momenti: „Dodoties ar māšīcu uz Tūju, apstādinājām mašīnu, kur šoferi bija krietni iedzēruši. Toreiz kādā benzīntankā viņi mums uzmācās, nācās bēgt, bet viņi tik un tā dzinās mums pakaļ.

Situāciju apgrūtināja ziema, sals un lielās kupenas. Kaut arī tas brauciens bija diezgan šausminošs, mājās nokļuvām veiksmīgi. Uzmākšanās ir bijuši vairākas reizes, taču vienmēr izdevies tikt galā. Pats galvenais ir neizrādīt stresu un paniku, ignorēt divdomīgus jautājumus un mājienus.” Arī pēc šādiem baisiem piedzīvojumiem, Liene joprojām turpina stopēt.

„Tā nav aizraušanās, bet gan dzīvesveids,” saka Liene. Ejot uz ceļa, galvenais ir pārliecība, smaids un, iekāpjot mašīnā, ieturēt šofera stilīgu – runāt ar plāpīgajiem un klusēt ar nerunīgajiem.” Diezgan bieži meitenēm gadās, ka šoferi aizrunājas un labprāt aizved līdz brauciena galamērķim pat, ja tas neiekļaujas viņa ceļa plānos. Kaut arī daudzi braucieni ir ļoti spontāni un fiksas idejas, ir daži principi, kurus Liene ievēro vienmēr: nekad nestopēt vienu pati un vienmēr līdzī ņemt atstarotājus.

Aleksandra Fahretdinova

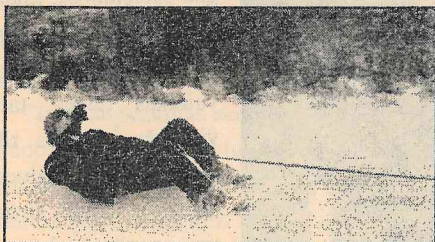
Veselā miesā veselš gars!

Cilvēki rūpes par sevi realizē dažādi. Kāds sevi žēlo katru vakaru ar saldējuma kasti, cits guļ līdz pusdienām, vēl kāds veļ kuleņus pa priēžu silu... Taču Oskars un Kate ir Vidzemes augstskolas studenti, kuri rūpējas par savu veselību daudz vairāk.

Ceļas visagrāk un diētas neievēro

OSKARS BIČKOVŠ ir TOV2 students. Viņš ceļas ap 6.00. Nē, viņš nav sētnieks, autobusa šoferis vai tāds, kuru moka pastāvīgs bezmiegs. Oskars no rītiem skrīen jau aptuveni četrus gadus.

Viņš stāsta, ka sācis skrīet, lai uzlabotu savu fizisko formu, taču tagad tas ir pārvērties par pieradumu un neatņemamu dienas kārtības sastāvdaļu. „Var teikt, ka esmu sporta fans. Man nepatīk nekustēties. Kad neesmu kādu dienu skrījis, tad jūtos slikti, neesmu savā ādā,” atzīst Oskars. Tāpēc viņš, ja rītos neskriēn, tad noteikti

tajā dienā to kompensē ar citām fiziskām aktivitātēm - aiziet uz trenāžieru zāli vai brauc uz „Baiļiem” slēpot, kur pats arī strādā. Uz jautājumu, no kā ir jāatsakās, piekopjot veselīgu dzīvesveidu, sportists nevar sniegt plašu sarakstu, jo ar gariem zobiem to nekad nav darījis. „Vienīgais, ko es zaudēju, ir ilgāka pagulēšana rītos,” smeļ Oskars. Šobrīd viņš vairāk ir nodevies slēpošanas priekam, jo lielākā dienas daļa aizrit „Baiļos”. Oskars atzīst, ka, sākot studēt Valmierā, rīta skrījieni vairs nav tik regulāri. Dienās, kad lekcijas sākas 8.15, Oskars nevar sevi piespiest celties 5.00 un skrīet. Tajā dienā viņš labāk apmeklē trenāžieru zāli.

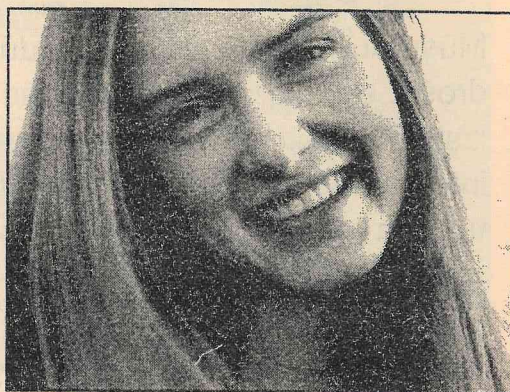
Oskars uzskata, ka cilvēkam, kas vēlas sasniegt veselīgu dzīvesveida virsotni, no rītiem ir jāskriēn, lai iegūtu možumu un labu garastāvokli visai dienai, nekādā

gadījumā nedrīkst smēķēt, trīs reizes nedēļā jāaiziet uz trenāžieru zāli. Kā ar alkoholu? Mazās devās var. Ēšana? Tajā Oskaram nav nekādu ierobežojumu. „Ēšanas ziņā gan es sev neko neaizliedzu. Es uzskatu, ka nav jāievēro stingras diētas, lai būtu vesels, jo neēšana un fiziskās aktivitātes neiet kopā - kas no tevis beigās paliks? Kauli un āda. Un tāds cilvēks nevarēs vairs pakustēties!” smeļas Oskars.

Ēd, dzer, sporto un pat domā veselīgi

KATE GLIKA no KSA1 cenšas lietot uzturā tikai veselīgu pārtiku un sportot vismaz 3x nedēļā. Ziemas periodā dodas uz trenāžieriem, bet, kad ārā ir pietiekami silts, katru dienu skrīen. Viņa cenšas gatavot mājas un no produktiem, kas nāk no vecmāmiņas dārza, jo zina, ka tie ir bioloģiski tīri un garšo vienkārši fantastiski. „Protams, ziemas periodā nav iespējams iegūt svaigus dārzeņus, jo veikalā pirktie importa tomāti, gurķi un citi dārzeņi nemaz nesmaržo un negaršo pēc sevis” saka Kate. Ikdienā viņa cenšas izdzert pietiekami daudz ūdens, kas ķermenim ir nepieciešams (apmēram 2 litri dienā). „Neesmu īpaša pirts cienītāja, bet dažreiz, kad sanāk, tad aizeju” atzīst Kate un piebilst, ka visa pamatā ir pārtika, jo tas ir tas, ko tu liec savā ķermenī iekšā. Viņa saka, ka nav jēgas, ka tu sarījies čipsus un bulciņas un tad laid sportot, ar domu - redz es tagad esmu veselīgs. „Veselīgs - tas nozīmē gan pārtiku, gan sportu, tas ir kā dzīvesveids. Varētu teikt, ka tas ir mans dzīves veids jau kādus 4 gadus. Teikšu tā, ka rezultātus nevar redzēt uzreiz, bet tikai ar laiku”, apgalvo Kate.

Uz jautājumu, kāpēc viņai ir tik veselīga

pārlicība, Kate atbild, ka tas ļoti uzlabo pašsajūtu, dod daudz enerģijas, spēka un prieka dzīvot. „Tā tiešām ir, jo cilvēks jūtas neizsakāmi labāk un vieglāk apēdot sautētus dārzeņus ar sautētu vistas fileju nekā karbonādi ar kartupeļiem un mērci. Plus vēl saņem savam organismam visus vajadzīgos vitamīnus. Sportošana dod tik daudz spēka un enerģijas, tas ir veids, kā izlādēties, atstāt savu negatīvo enerģiju, un pēc tam tev iestājas tāds miers un labsajūta” pārlicināta Kate.

Studente par lietām, no kā ir jāatsakās, piekopjot veselīgu dzīvesveidu nebūt neskumst. „Nekad nevajag sev kaut ko aizliegt, ja ļoti gribās, bet vienkārši atrast citu, veselīgāku alternatīvu. Sākumā tev ir tāda sajūta, ka tu nedrīksti neko ēst, jo viss ir neveselīgs, bet nav jau tik traki. Jā, ir diezgan grūti, piemēram, kad ej ciemos, bet parasti jau visi man apkārtējie cilvēki zina, ka ēdu tikai veselīgu pārtiku, un tas man nesagādā nekādas problēmas. Daudzās ēstuvēs ir ļoti maza izvēle veselīgai pārtikai un izvēlēties no tā, kas ir, ir ļoti grūti. Taču jāsaprot, ka pēdējos gados situācija ir uzlabojusies un cilvēki ir vairāk sākuši domāt par savu uzturu. Īstenībā jau nevajag ne no kā atteikties, jo tu pierodi pie šīs veselīgās pārtikas un tev nemaz neprasās pierīties bulciņas vai čipsus. Organisms ir attīrījies un atradinājies un vairs neprasās pēc tādām lietām. Tad jau tu automātiski domā tikai veselīgi!” smaida Kate.

Ieva Pužule

Ar Sieviešu dienu, SIRDĪ ne kalendārā

Līdz ar putnu čivināšanu pavasaris aizvien uzstājīgāk sāk pieteikt savu ierašanos. Klāt arī marts - pirmais pavasara mēnesis. Daudzām sievietēm šis mēnesis noteikti asociējas arī ar Sieviešu dienu. Kura gan atteiktos 8. martā saņemt tulpju klēpi? Bet ko par Sieviešu dienu un to atzīmēšanu saka augstskolas pasniedzēji – vīrieši?

BV docents
Aigars Plotkāns:

Ar

svētkiem ir tā – ja atnāk, svinu, ja paskrien garām – nē. Tas ir tāpat kā ar garām braucošu mašīnu.

Paceļot roku, vai nu tā apstājas vai pabrauc garām. Svētki rada papildus pienākumus. Mani Sieviešu diena mazliet pazemo, ne tādā ziņā, ka man saka, kas jādara, bet tas, ka tā nav mana iniciatīva. Tās ir nodevas kādam attiecīgo svētku ieviesējam. Esmu pārāk spēcīgs, lai stāvētu tam visam pāri – taču ir grūti peldēt pret straumi, ja zini, ka no tevis gaida apsveikumu. Protams, neapsveicot kādu daiļā dzimuma pārstāvi šajā dienā, pieļauju domu, ka neesmu attaisnojis kādas sievietes cerības. Ir gadījies, ka par svētkiem uzzinu tikai ierodoties darbā un ieraugot lielo puķu klāstu. Šādos gadījumos īpaši nepārdzīvoju, drīzāk jūtos neveikli. Godīgi sakot, manī ir kaut kāda bremze dāvināt ziedus – noplūkti ziedi tomēr ir miruši. Man gribās sievietei uzdāvināt pieneņu lauku! Apzinot, ka mīlestību katru dienu ir jārada no jauna, un esmu gatavs to darīt savas mīļotās sievietes dēļ. Gribētos ziedot laiku un just to brīdi, kad esmu vajadzīgs – zināt, kādu rīcību no manis sagaida: atbalstu, rūpes vai gluži pretēji – sapurināšanu. Diemžēl man fiziski grūti ir atrasties līdzās cilvēkam, kad viņam ir grūti.

Katrā ziņā neesmu pret svētku atzīmēšanu, to nekad nav par daudz. Tikai svētkus vajag svinēt tad, kad iekšēji jūtam, ka to vēlamies.

Jāiemācās svinēt. Jebkurā gadījumā svētki ir dzīves plusiņu vairošana – ja pašam nav prieks un svētku sajūta, tad ir iespēja sniegt to citam.

TOV docents
Ilgvars Ābols:

S

ieviešu diena man asociējas ar sarkanām tul-pēm, vīriešiem, kas šajā dienā mēģina izpa-

tikt apkārtējām dāmām un sievietēm, kuras gaida, ka viņām atnesīs puķi. Manai sievai šajā ziņā ir cita nostāja – viņa teica, ka pat teju vai apvainotos, ja šajā dienā es viņai pasniegtu ziedus.

Sieviešu dienu neatzīmēju, jo neredzu iemeslu, kāpēc sievieti izcelt tikai vienreiz gadā, sievieti jāciena un viņai uzmanību jāvelta katru dienu. Uzskatu, ka mūsdienu sabiedrībā sievietes nav sliktākā stāvoklī nekā vīrieši, lai viņām pastiprināti veltītu uzmanību. Kā arī, runājot par Sieviešu dienu, man prātā nāk Padomju laiku aina – Sieviešu diena kā puķu bizness. Patiesībā šī diena mani it kā netieši pazemo un degradē, norādot, kad un kurā dienā man jādāvina ziedi. Tā taču ir brīva mana izvēle! Taču katrā ziņā es neesmu pret svētkiem un ierobežojumiem – kas grib, lai svin. Tie, kuri vēlas, lai tad arī atzīmē šo dienu, dāvina un saņem ziedus! Taču tas nenozīmē, ka man sava mīļotā sieviete ir vienaldzīga – viņas dēļ esmu gatavs darīt visu, ko vajag. Katrā ziņā tas atkarīgs no apstākļiem. Ja nepieciešams, varu pat dzīvību atdot. Tomēr uzskatu – nav vajadzīgi varoņdarbi sievietes priekšā, daudz svarīgāks ir atbalsts un sapratne.

POL lektors
Visvaldis Valtenbergs:

S

ieviešu diena man asociējas ar to, ka vīrieši cenšas izturēties pret sievieti savādāk nekā parasti – cenšas atkārtot uzvedības modeļus no

citiem vīriešiem, medijiem, cenšas darīt to, ko citi. Pats to 8. martā neatzīmēju. Man tā var būt katru dienu – kad sirdī jūtu šo svētku sajūtu, tad arī svinu. Man nav vienota datuma, kad atzīmēju šo dienu. Pārmetumus par to, ka neesmu apsveicis Sieviešu dienā gan esmu saņēmis no kolēģēm. No draudzenes esmu saņēmis nevis pārmetumu, bet ieminēšanos kā atgādinājumu, ka var jau arī šajā dienā uzdāvināt ziedus. Bet tas katrā gadījumā nebija ar pārmetuma pieskaņu.

Vīriešiem, kuriem nav Sieviešu diena katru dienu, ļoti labi, ka ir 8. marts – viņi uz to mobilizējas. Protams, šī diena asociējas arī ar ziediem. Tiem cilvēkiem, kuriem ir grūti radīt svētkus sev un citiem, šī diena ir nepieciešama, tad viņi mobilizējas, piespiež sevi svinēt un sveikt.

Savas mīļotās sievietes dēļ esmu gatavs darīt visu, kas ir manas spēkos, bet ne vairāk. Esmu gatavs dalīties visā un pēc tam šo otru cilvēku neredzēt kā parādnieku. Tā, protams, ir zināma upurēšanās, bet no sirds. Un, ja esi iedevis par daudz, tad pats arī vainīgs. Nenostādi otru parādnieka lomā. Attiecībās nekad nevar būt tāda situācija, kad uzskati, ka tev ir parādā.

Ilvija Kleinberga

Jau pienākot pie Z-koju 202. istabiņas durvīm, ir skaidri redzams, ka ieiet iekšā, nekļauvējot pie durvīm, būtu dzīvībai bīstami, jo šeit dzīvot dzīvnieki. Bet izrādījās, ka nav nemaz tik traki. Ieejot iekšā, satiekām Mareku un Andri – divus ļoti cītīgus un pēc skata foršus čaļus.

Tomēr tie nebija viņi, kas mūs pārsteidza, jo, jau ieejot priekšelpā, pat aklajam būtu jājūt labā aura un viss, kas ieguldīts koju pārvēršanā par otrajām (ja ne pat pirmajām) mājām.

Priekšelpu rotā gan skapīši, kas ievesti no mājām, gan pašu taisīti oriģināla dizaina plaukti, uz kuriem vietu atraduši pat divi alus kausi, un telpaugs, kurš izstiepies cauri visam koridoram. Kā noskaidrojām vēlāk, istabīnā kopā ir deviņi telpaugi, no kuriem viens varētu pretendēt uz komandantes "Mudītes mīļuma" titulu. Kāpēc? Tāpēc, ka tas varētu

būt lielākais privātais kaktuss, kas savu dzīvesvietu atradis kojās. Kaktuss ir vairāk nekā divus metrus garš!!! Puiši kaktusam pat devuši vārdu – "Alus strumpis". Tas liek aizdomāties, kālab tas ir tik liels izaudzis – vai laistīšanas paradumu dēļ, vai magnētiskā lauka dēļ, kas to ieskauj, jo par elektroiekārtu trūkumu Mareks ar

ĀĀĀlus strumpis Zvejniekos

Kā jau pamanījāt, iepriekšējā ViAdukta numurā bija neliels mudinājums pieteikt kādu koju istabiņu "cauruma" statusam...

Tad nu tagad ir jāsaka „Alleluja, brāļi!”, jo pirmā istabiņa, kuru apskatījām, ir lielisks pierādījums, ka vārdi "kojas" un "mājīgi" noteikti ir saistītas.

Andri sūdzēties nevar. Istabā ir gan divi datori (studentu labākie draugi), gan TV, DVD atskaņotājs, mikroviļņu krāsns, turpinot, arī Andris un Mareks iespējams jau var lepoties ar savu vārdu ierakstu koju meistara melnajā blociņā.

ledusskapis, putekļusūcējs, lieljaudas ūdens vārītājs un tosteris. Tomēr jāsaka, ka ar saules gaismas aizstājējiem varēja būt labāk, jo ir standarta apgaismojums un tikai viena papildus gaismas ierīce – Andra intīmais gaismeklis! (nejautājiet, kad tas tiek ieslēgts)

Istabīņas grīdu pilnībā nosedz tumši zilgans paklājs, kurš ir pārcietis daudz ko – gan 20 cilvēku ballītes, gan ūdenspīpju un filmu vakarus.

Pie tam – šai istabiņai ir arī vēsturiska

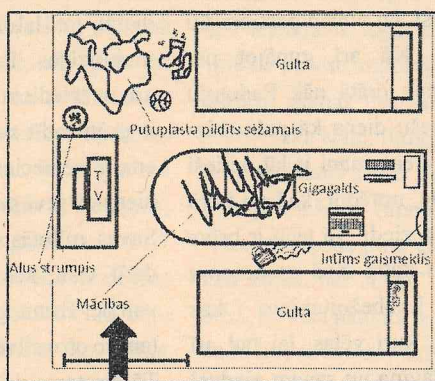
Z-202	
Paklājs, aizkari	4 ★★★★★
Elektroiekārtas	5 ★★★★★★
Mēbeļējums	4 ★★★★★
Apgaismojums	3 ★★★★★
Higiēnas mezgls	3 ★★★★★
Skaņas	4 ★★★★★
Figūnas	4,5 ★★★★★★
Kopā	3,93 ★★★★★

Arī vannas istabā jūtama puīšu kreativitāte – standarta gļotu krāsas dušas aizkars aizstāts ar izaicinoši zilu sintētiska rakstura materiālu. Tāpat tur atradīsiet divieļu pakaramo vismaz 20 personām, nekad taču nevar zināt, kad ieradīsies viesi. Viesu izklaidei ir iegādāta 5.1 skaņas

sistēma, kas no rītiem modina pēc mācībām alkstošos koju iemītniekus. Skaņas jauda ir pietiekama, lai telpā nevarētu normāli sarunāties un padomāt.

Pirmā pastaiga pa studentu mitekļiem noslēdzās ar vienkāršu, bet sātīgu maltīti. Lai arī pie Mareka un Andra ieradāmie negaidīti, viņi bija sagatavojuši gardus vakardienas salātus, ko nevilcinājās celt galdā. Aicinām pieteikties arī citus studentus sīkākai savu caurumu izpētei, esam pat gatavi doties uz leģendām apvītajām S-kojām (esam apdrošināti). Un vēl kas – labākās istabas īpašniekiem pienāksies balva – automašīna Opel Mustang, nē, bet kāds aksesuārs istabai gan. Rakstiet nu jau uz jauno mūsu e - pasta adresi CAURUMZ@INBOX.LV

Kristis Ozoliņš, Imants Grabovskis

tāds?" jautātu parastais mirstīgais. Nu tas ir aptuveni divus metrus garš un pusotru metru plats galds. Ap galdu varētu izvietot veselu baru ar zoli spēlēt gribošiem studentiem. Ārprāts, ne?!?!? Vēl istaba vēsturē iegājusi ar nedaudziem sīkiem pārkāpumiem, piemēram, „skaļa dejošana uz galda” un tamlīdzīgi. Istabas tradīcijas

ViA atrodas Rīgā vai Valmierā?

Saruna no plāpotnes
(14.07.2004-19.07.2004)

Pavasaris noteikti ir topošo studentu laiks. Vidusskolēni kāri tver pēc jebkuras informācijas, kas palīdzētu izvēlēties topošo augstākās izglītības iestādi. Pavisam nejauši "ViAduks" atklāja elektronisko diskusiju Limbažu rajona laikraksta "Auseklis" mājas lapā. Tā tapusi 2004. gadā.

Sakiet, kā gan ir šobrīd?

Interesētu personīgā pieredze saistībā ar Vidzemes augstskolu – kā ir ar tikšanu iekšā, studēšanu, kojam...

espati

2004-07-14

Nu man jau patiik, jau tresho gadu pat ļjoti, par iekshaa tikšanu - tas atkariigs no taa kuraa nodaljaa staaajies, IT njem pretii atplestaam rokaam jebkuru, KSA un TUR konkurss ir diezgan pamatiigs, ar BV un POL nav traki iekshaa tikt var:) studeet ir sameeraa viegli, bet tas arii atkariigs no nodaljas, pasniedzeeji ir sameeraa jauni un progresiivi domaajoshi (iznjemot dazjus, protams) un citaadi arii ok! Kojas ir kolosaalas ar LU un LLU (citaas nav bijusi taa laime buut) zjurku un tarakaanu paradiizi saliidzinaat nevar, probleemas var buut ar to, ka kojaa shobriid garantee tikai budzjetam, ja neesi budzjetaa tad ceriigaak vietu ir dabuut uz gada beigaam vai otrajaa kursaa! ir baigi labas apmainjaa programmas, diezgan vienkaarshi tikt maaciities aarzeemes. Un vīpaar vienkaarshi kolosaali cilveeki!:

pelnu guba

2004-07-14

par vidzemes augstskolu ir dzirdeetas tikai un vieniigi labas atsauksmes, it sevishjkji mani piesaistiija pasniedzeeji, taadi kaa Plotkāna kungs.

Toxo

2004-07-14

Emmm ta skola atrodas Valmiera vai Riga? Ja jau IT nem ar atplestam rokam, moska ka ari man ir kadas iespejas tikt ieksa ;)

espati

2004-07-14

Atrodas Valmieraa- veelviens miilziigs pluss shai augstskolai. Ar IT ir taa, ka ja tev ir daudz maz pamatzinaashanas tai jomaa, tad iekshaa vajadzeetu tikt noteikti, ja laidisi galiigu mulkji taapatpeec laika izmetiis, bet zinu cilveekus, kas uz lekcijaam neiet vispaar, ierodas tikai uz eksaameniem un dziivo zalji, bet vinji tad arii no taa visa kaut ko arii saprot:)

Toxo

2004-07-14

IT joma zinasanu pietiek pilnibaa :D Vienigais kaa tur nem tos parejos prieksmetus, tie jau varetu sagadat vis lielakas problemas.

Dzho

2004-07-15

Ja reiz var datorikos tikt iekshaa bez probleemaam tad kaut kas nav ritiigi tur, kaapeec taa? Visur taksh uz vinjiem baisais konkurss.....

es esmu no limbaziem

2004-07-15

Shogad megināšu tikt tajā augstskolā. Cerams tur buus tik viegi, kā jūs visi te rakstat. NU gribētos jau man

tikt tajās sabiedriskajās attiecībās!!!

dolla

2004-07-15

Esmu dzirdeejusi,ka tur daudz jaalasa anglju literatuura. Jaamaacaas arii daudz,bet cilveeki esot baigi forshie!

espati

2004-07-16

Nu par sabiedriskajaam attieciibaam gan nevaru teikt, ka tas ir viegli, tur ir diezgan pamatiigs konkurss un arii gruuti maaciities, jo visi materiaali lielaakoties ir angliski, bet cik zinu cilveekiem vienalga patiik:) Par IT - nu taa ir taada, kaa augstskolas prioritaaate, pagaajushogad vispaar manupraat konkurss uz vbudzjeta vietaam IT nodaljaa bija kaut kaadi 2,5, bet iisteniib-saa visi tie kas gribeeja tur tikt arii tika iekshaa. Par paarejiem priekshmetiem - nu nekas baiss jau tur nav, vinji laikam visvairaak pukst par anglju valodu, jo to visaas nodaljaas maaca diezgan nopietni:)

Mārtiņš

2004-07-18

Domāju, ka šī skola ir ļoti laba. Ar ļoti labiem speciālistiem. Domāju tur mācīties politoloģiju. Pluss ir tas, ka šī austskola ir valsts. Un ir arī maģistra programmas.

NASA

2004-07-18

KO te vispār barinš idiotu var gvelzt.

pirmais izlaidums

2004-07-19

Nezinu ka ar iekša tikšanu tagad, manā laikā normāls skolnieks tur varēja normāli iestāties!

Kas attiecas uz mācībām, tad ir taisnība, ka daudz jālasa anglju valodā, jo sevišķi politoloģijā. bet ja ielaužas pēc pāris mēnešiem ir ok, ari ja ja nerubī to valodu. Jāmācās gan nav daudz, lai nemelš. galvenai ir saprast, ka ne jau zubrīšana ir studiju pamatā, bet savu smadzeņu kustināšana domājot, analizējot, izdarot spriedumus un secinājumus, pamatojot tos. Brīva laika ir papildnam, tikai jāmāk to izmantot.

Skolas telpas ir foršas, kojaa vēlarvien Latvijaa topā, atmosfēra mājiga un draudzīga. Par iespējām pēc studiju beigšanas - viss tavās rokās - vari pastudēt ārzemēs, pameklēt interesantu prakses vietu un tad aiziet.

espati

2004-07-19

To NASA: Tev ir cita pieredze? Tad uzraksti, nevis njiemies zaakaat paareejos!

Čatā ielūkojās Arta Platace

KO DARĪT MARTĀ!?

Šomēnes Valmierā brīvbrīžiem tiek piedāvātas daudzas izklaides un atpūtas iespējas ikvienam - gan kultūras, gan sporta mīļotājiem. Atliek vien atrast brīvu laiku, varēšanu un vēlmi, lai apmeklētu to pasākumu, kas sirdij tuvāks. Lai veicas!

Pasākumi Valmieras kultūras centrā (Rīgas ielā 10)

17.03.	Valmieras rajona koru skate
22.03.	Grupas "Debout sur le Zinc" (Francija) koncerts
31.03. pl. 15.00	6. Latvijas Radio un Latvijas Televīzijas konkurss „Jaunās zvaigznes 2007 – Latvijas Roklēgendas” Izstādes
27.02. – 20.03.	Lilītas Joņinas (Sigulda) zīmējumu izstāde “Mirdz varavīksnē acu mirdzums”
21.03. – 24.04.	Valmieras Mākslas vidusskolas izstāde “Francija iedvesmas avots”

Izstādes un pasākumi Valmieras novadpētniecības muzejā (Bruņinieku ielā 3)

Marts	M. Alberingas kolekcija “Nu mājās nāku...”
16.03. - 14.04.	Jānis Pauļuks gleznas (LNMM kolekcija)
16.03. - 14.04.	Aina Tobes gleznas
16.03. pl. 15.00	Ainas Tobes gleznu izstādes atklāšana
līdz 7.04.	Pastkartes “Pavasari gaidot”
Izstāžu zāles atvērtas: Otrdien – sestdien 10.00 - 17.00	

Kinoteātra “Gaisma” repertuārs (Rīgas ielā 19)

16. - 22.03	Mūzika un vārdi 15:30 17:30 19:30 21:30
23. – 29.03	Šarlotes tīkls 14:00 15:50 17:40 19:30
23. – 29.03	Melnā dālija 21:20
30.03 -04.04	Mistera Bīna brīvdienas 14:00 15:40 17:20 19:00 20:40 22:20

Vidzemes Olimpiskais centrs (Rīgas ielā 91)

19.03 Pl. 18.30	Latvijas basketbola līgas 2.posms. Valmieras/Lāčplēša Alus - BK Ventspils
9.04 Pl. 18.30	Latvijas basketbola līgas 2.posms. Valmieras/Lāčplēša Alus - ASK Rīga

Galerija Laipa (Rīgas ielā 27a)

9. – 29.03	Metālmākslinieka Andra Dukura darbu izstāde
------------	---

Liene Strazdiņa

Cienījamais lasītāj, arī Tev noteikti ir ko teikt... Ar prieku gaidīsim Tavus ierosinājumus, vērtējumus un pārdomas.
Nākamais ViAdukts numurs jau pēc mēneša.

VEIDOSIM TO KOPĀ!

Jūsu ViAdukts
avize@va.lv

Sviestmaize un pica vienā personā?

Vakars. Garlaicība. Slinkums. Varbūt nogurums. Ko darīt? Mēs piedāvājam risinājumu no kulinārijas pasaules. Viss atkarīgs no esošajām vai atrodamajām sastāvdaļām un tavas fantāzijas. Lien laukā no mīkstās gultas un sāc rīkoties!

- 1) maize – protams, tava iecienītākā: baltmaize bagetēs, kas pārgrieztas plakaniski divās daļās, biezas rikas tostermaizī ar izgrebtu mīkstumam vai vienkārši šķēles.
- 2) sviests – ja vēlies ieturēt slaido līniju, šo rindīņu izlaid, bet tradicionāli karst-maizēm tas tomēr noderētu.
- 3) vissvarīgākā daļa – maizīšu “pārklājums” tavas izvēles kombinācijā: siers, tomātu mērce, šķiņķis, marinēti gurķīši, šampinjoni (svaigi vai marinēti), ananā-su gabaliņi (konservu), tomāti, paprika, desa, majonēze...
- 4) izpildījums – atceries, tu esi mākslinieks, ņem krāsu paleti (skat. iepriekšējo punktu), audeklu (1. punkts) un darbojies!
- 5) ...un krāsni iekšā! Lai sakūst siers un viss cits tik garšīgā maisījumā, ka siekalas tek! Lai veicas!

P.S. Atceries, ka gaidām Tavus ieteikumus, vēlmes, komentārus. Raksti uz avize@va.lv vai mums signe.ozolina@va.lv un vaira.avota@va.lv.

Signe Ozoliņa, Vaira Avota